א) קלטה מחיצות לכל דבר *בעי ר"א (א) [עולת במת יחיד שהכניסה שנפסלה] ב) עלו מהו שירדו מדקמיבעיא ליה לחדא מכלל דאידך פשיטא ליה אי כרבה אי כדרב יוסף חדא מגו חדא קמיבעיא ליה עד כאן לא קאמר רבה התם אם עלו ירדו ג) מחיצה כתיקנה פסלה שלא כתיקנה לא פסלה או דילמא אפילו לרב יוסף דאמר אם עלתה לא תרד מחיצה כתיקנה קלטה שלא כתיקנה לא קלטה תיקו *אמר רב גידל אמר רב ד) זריקת פיגול *אינו מוציא מידי מעילה בקדשי קדשים ואינו מביא לידי מעילה בקדשים קלים יתיב אביי וקאמר לה להא שמעתא איתיביה רב פפא לאביי *השוחט את התודה לפנים ולחמה חוץ לחומה לא קדש את הלחם *שחטה עד שלא קרמו פניה בתנור ואפילו קרמו כולן חוץ מאחת מהן לא קדש הלחם *שחטה חוץ לזמנה ה) וחוץ למקומה קדש הלחם אלמא פיגול מייתי לה לידי מעילה אישתיק כי אתא לקמיה דרבי אבא אמר ליה בזריקה אמר ליה רב אשי לרבא והא אמר עולא *קומץ פיגול ו) שהעלו לגבי מזבח פקע פיגולו ממנו וקמיצה היינו שחיטה אמר ליה איסורא דמייתי לידי פיגול

והא

[מנחות עח:]

קלטוה מחיצות. של עזרה ככל דבר דהוי כמי שהוקדשה מתחלה להקריבה למזבח דששנה לשון וכל דברים המשולים בקדשי מזבח ונפסלת ביוצא ובדרום ובשאר פסולין האמורין *בקדשי מזבח ז): שנפסלה. ששחטה להביא עולת במת יחיד לאחר שהכניסה לעזרה בדרום והעלה אותה הכהן לגבי המזבח בשוגג או במזיד מהו שתרד מאי לאו מדקמיבעיא ליה בהא דתחלתה לאו למזבח מכלל דאידך בעולת פנים פשיטא ליה או כרבה *או כרב יוסף: לא לשנים לא פשיטא ליה או כרבה או כרב יוסף אלא חדא מגו חדא עולת במת יחיד מגו עולת פנים מבעיא ליה והכי קמיבעיא ליה עד כאן לא קאמר רבה בעולת פנים ששינה בשחיטתה או שיצאתה אם עלתה תרד אלא משום דמחילה כתקונה פסלה כלומר היכא דמיניקרא כי אקדשה לשם קדושת פנים אקדשה להקריבה *בעלמא דהייט מחילה כתיקנה התם כי שינה בה משום הכי פסלה אבל עולת במת יחיד הואיל והוקדשה תחילה שלא כתיקנה להקריבה בחוץ כי הכניסה לאחר מכן בפנים ושחטה בדרום או יצאת לא פסלה ואם עלתה לא תרד דהא דאמרינן דנפסלת בדרום או ביוצא הייט כשנכנסה תחילה למחילת עזרה דהייט כתיקנה: או דילמא אפילו לרב יוסף דאמר. בעולת פנים או שינה בה אם עלתה לא תרד הייט טעמא ח) דכיון שהקדישה להקריבה במחילת העזרה דהייט כתיקנה קלט לה מזבח דאם עלתה לא תרד: אבל עולת במת יחיד שהוקדשה תחלה שלא כתיקנה ואח"כ הכניסה בפנים דהייט מחילה שלא כתיקנה ויצאת או שחטה בדרום אם עלתה תרד דלא קלט מזבח ט) ולא להוי תחלה למחילת עזרה כתיקנה: תיקו. ומדקמבעיא ליה אליבא דתרוייהו ש"מ דבשינוי מקום שחיטה דעולת פנים נמי לא פשיטא ליה אי כרבה אי כרב יוסף: א"ר גידל אמר רב זריקת פיגול (ב). שחישב י) *(בזריקה) לפגל הזבח ופגל נמי בזריקה והשתא הוקבעה לפיגול שיש בו כרת אינו מוציא מידי מעילה בקדשי קדשים כלומר דזריקת פיגול אינה חשובה כל כך שתוציא בשר קדשי קדשים מידי מעילה כזריקה כשרה דקיימא לן דמאחר שנזרק הדם כראוי יש בבשר היתר לכהנים ואין מועלין בו אבל הכא כיון דפיגל בזריקה לא יצא הבשר מידי מעילה דהא לא חזי לכהנים: ואותה זריקה אינה מביאה לידי מעילה. האימורין של קדשים קלים כזריקה כשרה כדתנן בסיפא דמתניתין בקדשים קלים לאחר זריקת דמן מועלין באימורין ואין מועלין בבשר דלא חשיבא זריקה כלל לענין מעילה: וקאמר להא שמעתא. דרב גידל: ולחמה חוץ לחומה לא קדש הלחם. דכתיב על זבח התודה חלות (ויקרא ז) ובעינן על בסמוך: ואפילו קרמו כולן חוץ מאחת מהן לא קדש הלחם. דבעינן בשעת זביחה שיהא כל הלחם ראוי: שחטה חוץ לזמנה. דחישב עליה בשעת שחיטה לאוכלה חוץ לזמנה או [א] חוץ למקומה [וקס"ד] אע"פ שזרק [במחשבת פיגול] קדש הלחם להכי דמועלין בו אלמא דפיגול מייתי לידי מעילה בקדשים קלים וקשיא לרב גידל דאמר אינה מביאה לידי מעילה בקדשים קלים: כי אתא אביי לקמיה דר' אבא. אמר ליה הא דרב פפא לא קשיא לרב גידל: א"ל בזריקה. טעמא דקדש הלחם כשפגל בשחיטה משום דשתק בזריקה דלא פגל בזריקה הילכך לא הוי פיגול גמור בשחיטה לתודה להכי קדש הלחם ומועלין בו אבל הא דאמר רב גידל דאינו מביא לידי מעילה הייט דפגל בזריקה יא) ממש דהוי פיגול גמור: אמר ליה רב אשי לרבא והא אמר עולא. במס' זבחים בפרק בית שמאי (דף מג.) קומץ פיגול שחישב עליו לפגל בשעת קמיצה והעלהו לגבי המזבח כיון שמשלה בו האור פקע פגולו ממש שאם פקע מיד וירד מעל גבי המזבח יעלה והוא הדין נמי לאיברי פיגול שהעלן לגבי המזבח כיון שמשלה בהן האור פקע פיגולן מהן והאי דנקט קומץ פיגול משום דאי תנא באיברי פיגול לחוד לא הוה אתי קומץ מיניה דס"ד אמינא ה"מ אבר דמיחבר להכי כיון שמשלה בו האור במקצת והוי כמו שמשלה בכולו ופקע פיגולו ממנו אבל קומץ דמיפרת אימא לא קמ"ל ולהכי נקט קומץ דאע"ג דמיפרת פקע פיגולו ממנו וכל שכן גבי אבר פיגול דכיון דמיחבר כי משלה האור במקצתו הוי כמשרף כולו ופקע פיגולו מכל מקום קתני קומץ פיגול דפגל בקמיצה ופיגול דקמיצה הוי כמו פיגול דשחיטה *)דהוכי דקבע פיגול בקמיצה לתודה הכי נמי מיקבע פיגול בשחיטה לתודה אלמא דבשחיטה לתודה הוי פיגול גמור וקתני קדש הלחם שמביאו לידי מעילה אלמא דפיגול מייתי קדשים לידי מעילה וקשיא לרב גידל: א"ל. מהכא לא תיקשי ליה דמאי דקאמר קומץ פיגול לא אמר דבקמיצה לתודה הוי פיגול אלא מאי קומץ פיגול איסורא יב) דמהייא לידי פיגול שהתחיל לפגל בקמיצה דהוייט תחלת פיגול אבל לא הוי פיגול גמור עד דפגל נמי בהקטרה יג) וה"ה בשחיטה הויא התחלה איסור פיגול ולא הוי פיגול גמור שלא פגל אלא בשחיטה לתודה והאי דא"ל גידל אינו מביא לידי מעילה היינו למי שפיגל יד)בזריקה קאמר:

והא

*) נ"ל דהכי היכי

העולה להקריב בבמת לצבור דהשתא הוי מחיצה של במת צבור כתיקנה וכשינה המקום לשחוט בדרום פסלה אבל שלא כתיקנה כלומר כגון עולת במת יחיד ששחטה בבמת לצבור בדרום דהוו להו מחיצה שלא כתיקנה כלומר שלא נדר להקריב בבמת לצבור ואפילו לרב יוסף דאמר אם עלו לא ירדו איכא למיבעי הכא שיש לחלק דהתם מחיצה כתיקנה קלטה טו) שהקדישה כל כך שקלטה שאם עלתה לא תרד אבל מחיצה שלא כתיקנה כי הכא בעולת במת יחיד לא קלטה וכו': **אמר** רב גידל אמר רב זריקת פיגול אינו מוציא מידי מעילה בקדשי קדשים. פירוש אם שחט בפיגול ואחר כך זרק שהם אין הזריקה מוציאתו מידי מעילה טז) דניקרי ביה היתר לכהנים אע"ג דמהניא זריקה לאקבועי בפיגול דדרשינן (זבחים דף כח:) כהרצאת כשר כך הרצאת פסול אלמא בעינא בפיגול קריבת מתירין בהכשר יז) סלקא דעתך אמינא דכמו כן תהנה רחמנא זריקה להוציא מידי מעילה יח) *ולהביאו למאי כאילו *) תובע חלק גבוה קמ"ל רב גידל דתרתי לא יט) עבדי לאקבועי בפיגול ולהוציא *מידי מעילה: **ולחמה** חוץ לחומה לא קדש הלחם. דאין הלחם קדוש אלא בשחיטת הזבח והואיל ובשעת שחיטת הזבח לא היה כ) תוך לחומה לא קדש הלחם ואפילו קרמו פניה חוץ מאחת מהן לא קדש הלחם דאין שחיטת תודה מקדשת לחמה עד שיקרמו פניה כא) משום דלחם כתיב (ויקרא ז) דמשמע קרימת פנים קדש הלחם: **אלמא** פיגול מביא לידי מעילה. לכאורה משמע דהא דקאמר חוץ לזמנה וחוץ למקומה קדש הלחם רוצה לומר להביא לחם לידי מעילה וקשיא דודאי אין מעילה בלחם דלא מיקרי קדשי ה' דאף בתודה כב) אין מעילה אלא באימורין ופירש [רביט] האי דמיירי בארבעה לחמי תודה האיתנין לכהן כג) וגם זה אינו נראה דלא משתמים תנא בשום מקום שיש בהן מעילה ועוד כד) בחזה ושוק האיתנין לכהנים אין בהן מעילה [נ] לכך נראה דמדמי הא דקאמר קדש הלחם ר"ל ליפסל להביאם לידי מעילה וה"ק אלמא כיון דקדש הלחם הכי נמי גבי זריקה שמביאה לידי מעילה: **א"ל** בזריקה. כלומר אין הפיגול נקבע עד שעת זריקה כדאמר (זבחים דף כח:) כהרצאת כשר כך הרצאת הפסול דבעי קרבו כה) מתירים הילכך גבי לחם [ג] דכשנקרם הוי קדוש דאמרינן קדש הלחם כו) אבל גבי מעילה דבשעת שחיטה עדיין לא נקבע [פיגול] דזריקה מייתי [ד] לידי מעילה ולא נקבע הפיגול שחשב בשעת שחיטה אינו מביא לידי מעילה:

קומץ פיגול. כז) שפיגל בשעת קמיצה והעלהו פקע פיגול ממנו כדמפרש טעמא בסמוך וקמיצה הייט שחיטה כדחשיב במנחות (דף יג:) גבי כח) [ה]עבודות שבמנחה כנגד ד' עבודות שבזבח והאי קומץ פיגול אלמא הוי פיגול נקבע קודם העלאה וקשה דהרבה משניות היה יכול להביא כט) ממנחות שקורין לקמיצה ולשחיטה פיגול ל) לכ"נ דפריך מדקאמר פקע לא) פיגול משמע שהוקבע פיגול משעת קמיצה מדנקט פקע וא"ת לב) [ו] ומאי ס"ד לומר שנקבע פיגול משעת קמיצה והא בעינן הרצאה כשר (זבחים כח:) וי"ל דוקא לחייבו כרת אינו נקבע עד לאחר זריקה אבל שם פיגול חל משעת שחיטה כמו לענין להביא לידי מעילה ואם כן הקשה שפיר ומשני דמייתי לידי פיגול כלומר לעולם אין הפיגול עד שעת זריקה לענין להביא לידי מעילה והא לג) דקפקע פיגול רוצה לומר איסור המביאו לידי פיגול בשעת הקטרה והא לד) קתני עלה אם אחרים מביאין לידי פיגול הא

עצמו

*) נ"א הוכרר

יד א מיי' פ"ב מהלכות מעילה הלכה ג :

טו ב מיי' פי"ב מהלכות פסולי המוקדשין הלכה טו :

טז ג מיי' שם הל' יז :

יז ד מיי' שם הל' יח :

נ"א ר' זירא עלו מהו שירדו ל"ק

א) לגבוה ולמהוי כאילו קנה חלק גבוה כו' ל"ק

מידי מעילה [illegible] ל"ק

בקדשי מזבח שנפסלה כגון ומנפי ר' זירא עלו מהו שירדו כגון שנשחטה להכית כו' ל"ק

אי כרב יוסף ומאמי לא לשלם כו' והד"א

מנחות מה: [לקמן ה:]

נ"ל בפנים דהייט כו' ל"ק

מנחות מה: [פסחים סג:]

◆

הגהות הב"ח

(א) גמ' בעי ר' אלעזר עולה וכו' שנפסלה ועלו מהו שירדו: (ב) רש"י ד"ה אמר רב גידל אמר רב זריקת פיגול שחשב לפגל הזבח בזריקה ופגל נמי:

◆

רבינו גרשם

בעזרה קלטה מחיצה. דעזרה: לכל דבר שיש לה קדושת עולת פנים דאם יצאת חוץ לעזרה נפסלה או אם שינה מקום שחיטתה: בעי רבי אלעזר. אם יצאת חוץ מחיצות עזרה ועלו. העולה אחת להקטרה: מהו שתרד. ומיקא מיבעיא ליה הוא בעולת חוץ דבמת יחיד מכלל דאידך פנים: פשיטא ליה. דסבירא ליה אי כרבה אי כרב יוסף [illegible] אלא חדא מגו חדא עולת חוץ דבמת יחיד מגו דעולת פנים קא מיבעיא ליה והכי קא מיבעיא ליה: עד כאן לא אמר רבה התם. בעולת פנים ששינה בשחיטתה או שיצאת דאם עלו לא ירדו משום דמחיצה כתיקנה פסלה. כלומר כיון דמעיקרא כי אקדשה לקדושת פנים אקדשה להקריבה בפנים בעזרה דהייט מחיצה כתיקנה משום הכי פסלה [illegible] אבל עולת במת יחיד שהוקדשה תחלה שלא כתיקנה להקריבה בפנים כי הכניסה לאחר מיכן לפנים ויצאת לא פסלה ואם עלתה לא תרד: או דילמא אפילו לרב יוסף דאמר בעולת פנים ששינה בה אם עלתה לא תרד. הייט טעמא משום דכיון שהוקדשה תחילה במחיצה כתיקנה קלטה לה מזבח דאם עלתה לא תרד אבל עולת חוץ דבמת יחיד שהוקדשה תחילה במחיצה שלא כתיקנה ואח"כ הכניסה לפנים ויצאת ועלתה תרד דלא קלטה לה מזבח הואיל ומעיקרא הוקדשה במחיצה שלא כתיקנה תיקו: ומדקא בעי לה אליבא דתרוייהו. עד כאן לא קאמר רבה או דילמא אפילו לרב יוסף ש"מ דבשינוי מקום שחיטה דעולת פנים לא פשיטא ליה אי כרבה אי כרב יוסף: זריקת פיגול. שאם חישב בשחיטה ובזריקה עשה סתם: אינו מוציא מידי מעילה בקדשי קדשים. כלומר לית לה כח ולא חשיבא כל כך זריקה דלאחר פיגול להוציא הבשר מידי מעילה כזריקה כשרה דמאחר שנזרק הדם יש היתר לכהנים ואין מועלין בבשר אלא כיון דפיגל קודם בשחיטה בהוייא זריקה לא יצא הבשר מידי מעילה דהא לא חזי לכהנים ואינו מביא זריקה דלאחר פיגול לידי מעילה האימורין בקדשים קלים כזריקה כשרה כדתנן בסיפא דמתניתין בקדשים קלים לאחר זריקת דמים מועלין באימורין ואין מועלין בבשר: וקאמר לה להא שמעתא. דרב גידל: ולחמה חוץ לחומה לא קדש הלחם. כדכתיב על זבח תודה חלות ובעינן על בסמוך: ואפילו קרמו כולן חוץ מאחת לא קדש הלחם. דבעינן דבשעת זביחה יהא לחם שיהא לו קרום: שחטה חוץ לזמנה. דחישב עליה בשעת שחיטה לאוכלה חוץ לזמנה וחוץ למקומה קדש הלחם ויש בו מעילה אלמא פיגול מייתי לידי מעילה בקדשים קלים וקשיא לסיפא דרב גידל: כי אתא אביי לקמיה דר' אבא. א"ל לא קשיא לרב גידל הא דרב פפא: א"ל בזריקה. כלומר הייט טעמא דקדש הלחם בשפיגל בשחיטה משום דשתק בזריקה דבזריקה לא חישב הילכך לא הוי פיגול גמור בשחיטה לתודה ומשום הכי קדש הלחם ומועלין בו אבל ההיא דרב גידל דאמר ואינו מביא לידי מעילה דפיגל בזריקה ובכולהו עבודות דהוה פיגול גמור: א"ל רב אשי לרבא והאמר עולא. במס' זבחים בפרק בית שמאי קומץ פיגול שחישב עליו בשעת קמיצה והעלהו לגבי מזבח כיון שמשלה בו האור פקע פיגולו ממנו שאם פקע מעל המזבח וירד יעלה והוא הדין לאיברי פיגול ונותר ופסול שהעלן לגבי מזבח כיון שמשלה בהן האור פקע איסורן מהן והאי דנקט קומץ פיגול משום דסד"א הני מילי אבר דמיחבר אבל קומץ דמיפרת לא קמ"ל [illegible] אלמא דבשחיטה לתודה הוי פיגול גמור וקתני קדש הלחם דמביאו לידי מעילה וקשיא לרב גידל: א"ל לא. מדבא לא [illegible] איסורא דמייתי לה לידי פיגול שהתחיל לפגל בקמיצה דהוייט התחלת איסור פיגול ולעולם לא הוה פיגול נגמר עד שפיגל [illegible] פיגל נמי בזריקה הילכך קדש הלחם ומביאו לידי מעילה דלא פיגל אלא בשחיטה לתודה דלא הוי פיגול נגמר עד שיפגל

נמי

◆

שיטה מקובצת

א) קלטה מחיצות לכל אות ו' נמחק : ב) עולה מהו שתרד לאו : ג) ירדו אלא ממחיצה כתיקנה : ד) זריקת פיגול דאם חשב בשחיטה ובזריקה עשה סתם אינו מוציא מידי מעילה בקדשי קדשים כלומר לית לה כח ולא חשיבא כל כך זריקה דלאחר פיגול להוציא הבשר מידי מעילה כזריקה כשרה ולא אמרינן מאחר שנזרק הדם יש היתר לכהנים ואין מועלין בבשר אלא כיון דפיגול קודם בשחיטה בהוייא זריקה לא יצא הבשר מידי מעילה דהא לא חזי לכהנים : ואינו מביא זריקה דלאחר פיגול לידי מעילה האימורין בקדשים קלים כזריקה כשרה כדתנן בסיפא דמתניתין בקדשים קלים לאחר זריקה מועלין באימורין ואין מועלין בבשר כו' לשון הראב"ד ז"ל : ה) [illegible] : ו) פיגול שהעלה לגבי מזבח : ז) מזבח [illegible] : ח) בעי ר' אלעזר עולה כו' כגון שנפסלה : ט) טעמא [illegible] : י) מזבח הואיל ולא : יא) בזריקה [illegible] : יב) איסורא דמייתי לידי : יג) בהקטרה [illegible] : יד) שפיגל נמי בזריקה : טו) קלטה המזבח קדושה כל : טז) דניקרי ס"א ולא נקרי ביה היתר. תוס' כת"י : יז) בהכשר ואמרינן דזריקת פיגול קובעת פיגול אלמא דעבדינן הזריקה כמו שנעשית בהכשר : יח) מעילה ולהביא מעילה בקדשים קלים ונעשית כמו שנעשית בהכשר שאז הוברר נ"א להביא מעילה לקדשים קלים כאילו הוברר חלק גבוה : יט) לא עבדא אות י' נמחק : כ) היה הלחם תוך לחומה כו' קרמו פני כולן חוץ : כא) פניה בתנור משום דכתיב על חלת לחם חמץ יקריב קרבנו וגו' וכיון דלחם כתיב א"כ משמע דבעיא קרימת פנים הלחם לענין דקדיש קדושת הגוף ואין יוצא בפדיון : כב) בתודה והייט קדשים קלים אין מעילה אלא באימורין לאחר זריקה ופירש רבינו מאיר האי : כג) לכהן דכתיב והקריב ממנו אחת מכל קרבן תרומה לה' ומשמע מאי דבקדשים קלים לית בהו מעילה משום דבעלים אכלי להו והני ד' לחמי תודה הואיל וכהני אכלי להו אית בהו מעילה : כד) ועוד דחזה ושוק הניתנין כו' לכך נראה לפרש דהאי כו' הלחם דר"ל ליפסל להבאת כו' גבי זריקה נ"מא שכביאה : כה) קרבו. מתירין הילכך גבי לחם דבשעת שחיטה הוי : כו) הלחם דבשעת שחיטה עדיין לא נקבע פיגול אבל גבי מעילה דזריקה מייתי לידי כו' בשעת שחיטה ולכך אמר דאינו מביא : כז) פיגול דשפיגל בשעת קמיצה והעלהו פקע פיגולו ממנו וכגון דכבר משלה בו האור ונפקא מקצתו מע"ג המזבח שרי להחזירו דאמרינן דפקע ממנו פיגול וקלטתו מזבח : כח) גבי ד' עבודות שבמנחה כנגד ד' עבודות שבזבח והא דקתני ליה קומץ וקרי ליה פיגול לאו משום דהאוכלו חייב משום פיגול דהא אמר התם אלו דברים שאין חייבין עליהן משום פיגול הקומץ כו' אלא להכי קרי ליה פיגול דמפגל עצמו שלהקריבו וקאמר : כט) להביא שקורין תיבת ממנחות נמחק : ל) פיגול כמו השוחט חוץ לזמנו פיגול כו' אלא ודאי אינה ראיה מהתם דיכולנא לומר דר"ל הפיגול שיהיה לבסוף לאחר זריקה כמו כן נאמר הכא ומאי מייתי : לא) פקע פיגולו ממנו משמע פיגולו שהיה כבר כלומר שכבר נקבע פיגול : לב) וא"ת והיכי ס"ד לומר שנקבע כו' והא בעינן בכל מקום הרצאה כשר ר"ל כו' אינו נפגל עד לאחר זריקה אבל שם פיגול חל עליה משעת שחיטה כו' וא"כ הק"ל ומשני איסורא דמייתי לידי פיגול כו' הפיגול נגמר עד שעת : לג) והא דקאמר פקע פיגולו רוצה לומר : לד) והא דקתני עליו :